* * *

Розвивайся, лозо, борзо 4,
Зелена діброво!
Оживає помертвіла
Природа наново.
Оживає, розриває
Пута зимовії,
Обновляєсь в свіжі сили
Й свіжії надії.

Зеленійся, рідне поле
Українська ниво!
Підіймися, колосися,
Достигай щасливо!
І щоб всяке добре сім'я

Ти повік плекала,
І щоб світу добра служба
З твого плоду стала!

---

4 Борзо — швидко.

* * *

Гріє сонечко!
Усміхається небо яснеє,
Дзвонить пісеньку жайвороночок,
Затонувши десь в бездні-глубіні
Кришталевого океану...

Встань,
Встань, орачу! Вже прогули вітри,
Проскрипів мороз, вже пройшла зима!
Любо дихає воздух леготом;
Мов у дівчини, що з сну будиться,

В груді радісно б'єсь здоровая
Молодая кров,
Так і грудь землі диха-двигаєсь
Силов дивною, оживущою.

Встань, орачу, встань!
Сій в щасливий час золоте зерно!
З трепетом любві мати щирая
Обійме його,
Кров'ю теплою накормить його,
Обережливо виростить його.

Гей, брати! В кого серце чистеє,
Руки сильнії, думка чесная,-
Прокидайтеся!
Встаньте, слухайте всемогущого
Поклику весни!
Сійте в головах думи вольнії,
В серцях жадобу братолюбія,
В грудях сміливість до великого

Бою за добро, щастя й волю всіх!
Сійте! На пухку, на живу ріллю
Впадуть сімена думки вашої!